

var tilstaaet, og ved allerhøieste Resolution 28de Juni 1820 Ertraafgiften for Karteboller.

Ved Forordningen 1ste Mai 1838 bortfaldt Begunstigelserne for Klædefabrikkerne, som givne indtil videre, forsaavidt vedkommende Fabrikker eller nogen af Interessenterne i samme ikke tillige maatte være Dugmagermester, men med Hensyn til Dugmagerlaugets Mestre antoges det at maatte vedblive, og det er derfor under 6te Mai 1843 overdraget Toldinspektionen under Jagttagelse af de lovbestemte Betingelser at anvise Modeweg & Søn Toldgodtgjørelse for de i Circulaire 1815 og de ovennævnte Skrivelser af 1818, 1823. og 1824 opregnede Artikler, af hvilke dog flere nu ere tarismæssig todfri. Ligeledes er Inspektionen under 8de November 1845 bemyndiget at anvise Tøimager Nybølle Godtgjørelse for Tolden af indført Bomolle til hans Klædefabrikation. Ogsaa en Dugmager i Fredericia er der paa Ansøgning nogle Gange tilstaaet Godtgjørelse for Tolden af Materialier.

Hvad Overtkærere angaaer, da forestillede General-Land-Deconomie- og Commerce-Collegiet under 26de November 1814, at disse for deres behøvende Redskaber og Materialier: Karteboller, Overtkærersfare og Presspapir, steds havde været deelagtige i den „Klædefabrikkerne i Almindelighed“ tilkommende Toldfrihed, men da Toldvæsenet til Legitimation havde forlangt Forevisning af et Document herfor, foresloges i dette Niemed gratis Privilegier for de enkelte Overtkærere efter et Schema, hvorved Toldfriheden tilstaaes „indtil videre“, hvilket

ved Hendes Majestæt Dronningens allerhøieste Resolution af 30te November 1814 blev allernaadigst bifaldt.

Denne Toldfrihed er altsaa bortfalden.

Tøimagerne for læmnet Uldgarn.

Laug-Tøimagerne heri Staden, Differencen mellem Indførselstolden og dobbelt Transittold.

Da der ved allerhøieste Resolution af 26de Juli 1797 var tilstaaet endeel Tøimager en Nedsættelse af $1\frac{1}{3}$ $\text{\$}$ d. G. pr. Pd. i Tolden for fremmed Uldgarn, hvilken da udgjorde $3\frac{2}{3}$ $\text{\$}$ og var udlagt til noget over 7 %, men Tolden i 1813 var gaaet over med Forhøielse for Myntfodens Forandring, Nedsættelsen med et usforandret Nominalbeløb, samt derhos Garnets Priis falden, indstillede Collegiet under 11e Jan. 1820, i Anledning af en indkommen Ansøgning fra en Tøimager om Toldfrihed for fremmed Uldgarn, at „Tøimagerne, under sædvanlig Control, maatte tilstaaes Indførsel af læmnet Uldgarn mod dobbelt Transittold“, hvilken vilde beløbe omtrent 2 %, hvilket bifaldtes ved

Allerhøieste Resolution af 19de Januar 1820.

Tøimager Nybølle heri Staden, hvilken i flere Aar alene findes at have benyttet denne Begunstigelse (i Forening med den lignende for Tvist), indkom da i 1839, ligesom Schavlsfabrikant Drewsen, om dens Vedbliven, og ved Collegii Skrivelse af 12te October 1839 til Toldinspektionen bestemtes, i Genhold til Resolutionen af 19de Januar 1820, at de Fabrikker, som ere Medlemmer af Tøimagerlauget heri Staden, mod fornøden Bevislighed kunne erholde Differencen mellem Indførselstolden og den dobbelte Transittold godtgjort, hvorhos Tøimagerne advarede om under Fabrikationen i Aarets Løb at